

Fjorden frøs
den dagen
**Da frosten la
seg på tunet**

Skarpe isflater
knakk tørt
i stega dine

Hvite ånder drev
rundt praten vår

Du kastet en liten
stein ut i fjorden
Den satt seg fast i
den skjøre hinna
som en propp

Irriterende tenkte jeg
At den ikke brast gjennom
lagde den der velkjente
lyden og lille sprut

Steinen satt der bare
halvt i luft og vann
i forlengelsen av land

Midt i mellom
tilstander
Satt der bare
bom fast

Etterpå da vi

satt på benken
stivnet fjorden også
lenger der ute

Det var akkurat
nok til at måkene
kunne stå på geledd
på den skjøre isflata
i profil med
solgløden bak

Det er en av de dagene
jeg ønsker meg igjen

Sitte sammen
Se på fjorden
som fryser